

ธีรระกับคามสมบูรณ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

สรีระกับความสมบูรณ์
The body and the fatness

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

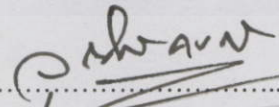
ปีการศึกษา 2556- 2557

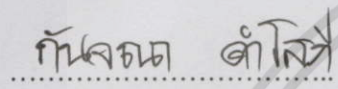
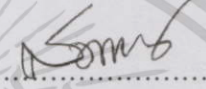
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

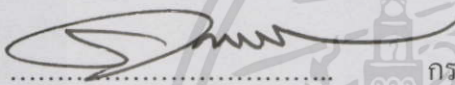
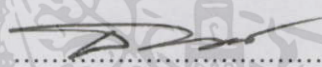
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

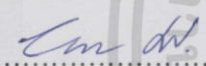
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

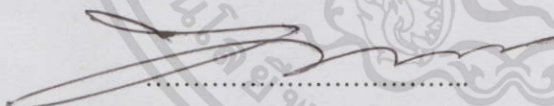
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

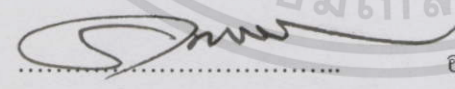

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)
 กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)
 กรรมการ (อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชสกุล)

 กรรมการ (อาจารย์อนอมวอล เดชาคณีวงศ์)
 กรรมการ (อาจารย์พิชชา แก้วทองตาล)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สรีระกับความสมบูรณ์
	The body and the fatness
ชื่อ	นางสาว ขนิษฐา สายเบาะ
รหัสนักศึกษา	53020407
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ

บทคัดย่อ

สังคมปัจจุบันมีค่านิยมความพอมในคนหนุ่มมาก ค่านิยมส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากดารานางแบบที่เป็นไอคอลลปรากฎตัวผ่านสื่อต่างๆในรูปร่างที่พอมบาง นั้นเป็นเพราะความไม่พึงพอใจในรูปร่างตนเอง บวกกับกระแสสังคมที่ว่าคนพอมเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ เราควรปรับทัศนคติเสียใหม่ว่า คุณค่าของตนไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปร่าง แต่ยังมีปัจจัยอื่นอีก เช่น ความดีงาม ความสามารถ ซึ่งอาจเป็นมุมมองในการมองเรื่องสรีระเพียงมุมมองเดียว แต่ถ้าย้อนกลับไปในอดีตความงามถูกปรับมุมมองในอีกแง่มุมมองหนึ่ง สรีระสตรีที่มีความอุดมสมบูรณ์ แฝงไปด้วยความงามในอุดมคติ ที่นับถือวิเศษแห่งวิลเฮนดรอฟ ที่มีความงามด้านลักษณะของรูปร่าง ที่ให้ความรู้สึกถึงความอุดมสมบูรณ์

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพินธุช "สรีระกับความสมบูรณ์" สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความรักและการสนับสนุนจากครอบครัวและบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้า คือบิดา มารดา และพี่ชายทั้ง 2 คน ที่คอยให้กำลังใจในการเรียนศิลปะของข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมรุ่นศิลปกรรม อาจารย์ทุกท่านที่คอยให้ความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณากร คชาชีวะ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพินธุ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ขนิษฐา สายเบาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
แนวความคิดสร้างสรรค์	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	16
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16
กระบวนการสร้างงาน	23
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	27
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	31
บทที่ 5 บทสรุป	35
บรรณานุกรม	36
ภาพผลงานศิลปะ	37
ประวัติผู้เขียน	43

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพที่ 2.1 วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ	4
2. ภาพที่ 2.2 เทพีดอกไม้อันแห่งคันธาระ	5
3. ภาพที่ 2.3 เทพผู้หญิงทำจากดินเผา	7
4. ภาพที่ 2.4 อัลฟองส์ Mucha-ราศี	8
5. ภาพที่ 2.5 วิลเลียม เดอ คูลนิง	8
6. ภาพที่ 2.6 วิลเลียม เดอ คูลนิง-Excavation,1950.Oil on canvas	14
7. ภาพที่ 2.7 Woman and Bicycle,1952-1953 วิลเลียม เดอ คูลนิง	14
8. ภาพร่างชุดที่ 1 โครงการที่ 1	16
9. ภาพร่างชุดที่ 2 โครงการที่ 1	16
10. ภาพร่างชุดที่ 3 โครงการที่ 1	17
11. ภาพร่างชุดที่ 1 โครงการที่ 2	18
12. ภาพร่างชุดที่ 2 โครงการที่ 2	18
13. ภาพร่างชุดที่ 3 โครงการที่ 2	19
14. ภาพร่างชุดที่ 1 โครงการที่ 3	20
15. ภาพร่างชุดที่ 2 โครงการที่ 3	20
16. ภาพร่างชุดที่ 3 โครงการที่ 3	21
17. ภาพที่ 3.28 ตัดเพชร	23
18. ภาพที่ 3.29 ขัดเพชร	23
19. ภาพที่ 3.30 ทาวนิชดำ	23
20. ภาพที่ 3.31 ขูดเพชร	23
21. ภาพที่ 3.32 แซ่เพชร	24
22. ภาพที่ 3.33 เช็ดวานิชดำ	24
23. ภาพที่ 3.34 ฟันสเปรย์	24
24. ภาพที่ 3.35 ทำความสะอาดเพชร	24
25. ภาพที่ 3.36 ผสมสี	25
26. ภาพที่ 3.37 หมักกระดาษ	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

27.	ภาพที่ 3.38 เชื้อหมัก	25
28.	ภาพที่ 3.39 พิมพ์งาน	25
29.	ภาพที่ 3.40 แปะกาวน้ำ	26
30.	ภาพที่ 4.1 เส้น	28
31.	ภาพที่ 4.2 สี	28
32.	ภาพที่ 4.3 ไม้หนัก	29
33.	ภาพที่ 4.4 รูปทรง	29
34.	ภาพที่ 4.5 พื้นผิว	30
35.	ภาพที่ 4.6 เอกภาพ	31
36.	ภาพที่ 4.7 ความกลมกลืน	32
37.	ภาพที่ 4.8 ความหลากหลาย	32
38.	ภาพที่ 4.9 ความสมดุล	33
39.	ภาพที่ 4.10 สัดส่วน	33
40.	ภาพที่ 4.11 ความเป็นเด่น	34
41.	ภาพที่ 4.12 ความเคลื่อนไหว	34

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในรูปร่าง และสรีระของสุภาพสตรีที่มีความสมบูรณ์ และมีความงามแฝงอยู่ เพราะสังคมไทยในยุคปัจจุบัน มีค่านิยมว่าการผอม คือความงาม ซึ่งอาจจะเป็นมุมมองในการมองเรื่องสรีระเพียงมุมมองเดียว ข้าพเจ้าคิดว่าสรีระ ทรวดทรงของสุภาพสตรีที่สมบูรณ์นั้น มีความงามทางด้านลักษณะของรูปร่าง ที่ให้ความรู้สึกถึงความอุดมสมบูรณ์ เหมือนในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ที่นับถือ วีนิส แห่งวิลเลนดอร์ฟ (Venus of Willendorf) ซึ่งเป็นความงามในอีกมุมมองหนึ่ง

ความสำคัญของโครงการ

สรีระของสุภาพสตรี ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ที่แฝงไปด้วยความงามในอุดมคติของคนในยุคสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่นับถือวีนิส แห่งวิลเลนดอร์ฟ เพราะเป็นประติมากรรมที่แสดงเพศหญิงอย่างชัดเจน และ สรีระที่สมบูรณ์ ซึ่งตัดทอนรายละเอียดในส่วนของคุณตา หู จมูก ออกไป แขนขาที่ไม่ปรากฏแสดงถึงความไม่สำคัญ แต่จะเน้นในเรื่องความเป็นเครื่องเพศที่มีไดนามิกใหญ่ และหน้าท้องที่ยื่นคล้ายกับหญิงตั้งครรภ์ แสดงอวัยวะเพศที่ชัดเจนสร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งในยุคสมัยปัจจุบันค่านิยมเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะความไม่พึงพอใจในรูปร่างของตัวเอง สาเหตุหลักของปัญหามาจาก การานางแบบที่เป็นไอคอลลที่ปรากฏตัวผ่านสื่อต่างๆ ด้วยหุ่นที่ผอมบาง ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย เช่น ความกดดันทางวัฒนธรรม และไม่พึงพอใจในรูปร่างตัวเอง เนื่องจากสังคมมีค่านิยมความผอม มองว่าหุ่นดีเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งค่านิยมส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ เราควรปรับทัศนคติเสียใหม่ว่า คุณค่าของตัวเองไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปร่างที่ผอมบางเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นอีก เช่น ความสามารถ ความดีงาม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการนำเสนอรูปแบบงานศิลปะในอุดมคติ ที่มีต่อสรีระของสุภาพสตรีที่สมบูรณ์ แสดงการซ้ำรูปทรง(Figure)ที่บิดเบี้ยว
2. เพื่อแสดงความคิดสร้างสรรค์ในงาน ในเชิงกายภาพที่แตกต่างจากความเชื่อของคนกลุ่มใหญ่
3. เพื่อต้องการแสดงออกถึงความงามในเชิงความคิดและการกระทำของมนุษย์ในมุมมองอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. รูปแบบของงานเป็นการใช้รูปทรงอิสระที่นำมาทับซ้อนกันไปมา ทำให้เกิดรูปทรงใหม่ในเชิงสัญลักษณ์โดยใช้รูปทรงสรีระของผู้หญิงที่สมบูรณ์และมีความอ่อนช้อยงดงาม มีส่วนเว้ามนูน มาตัดทอนให้เหลือเพียงแค่เส้น ส่วนด้านรูปแบบของงานเป็นรูปแบบ สมดุล (Symmetrical Balance) และองค์ประกอบของงานข้าพเจ้าจะนำจุดเด่นไว้ตรงกลางของตัวงาน นำมาสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความงามทางศิลปะ

2. ผลงานเป็นภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) แม่พิมพ์สี 2 แม่พิมพ์

3. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น

3.1 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

3.2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

3.3 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

3.4 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

3.5 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความสนใจใน สรีระ และ รูปร่าง ของสุภาพสตรีที่มีความอุดมสมบูรณ์ ที่มีความงามแฝงอยู่ เพราะสังคมไทยในยุคปัจจุบัน มีค่านิยมความผอม ซึ่งข้าพเจ้ามีความคิดที่ว่าไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้ แล้วได้มองต่างออกไปเพราะความไม่พึงพอใจในรูปร่างของตัวเอง สาเหตุหลักของปัญหามาจาก คารานางแบบที่เป็น ไอดอลที่ปรากฏตัวผ่านสื่อด้วยหุ่นที่ผอมบาง ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย เช่น ความกดดันทางวัฒนธรรม และไม่พึงพอใจในรูปร่างตัวเอง เนื่องจากสังคมมีค่านิยมความผอมมองว่าต้องหุ่นดีเท่านั้น ซึ่งค่านิยมส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ เราควรปรับทัศนคติเสียใหม่ว่า คุณค่าของตัวเองไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปร่างที่ผอมบางเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นอีก เช่น ความสามารถ ความดีงาม ข้าพเจ้าคิดว่าสรีระ ทรวดทรงของสุภาพสตรีอ้วนนั้น มีความงามทางด้านลักษณะของรูปร่าง ที่ให้ความรู้สึกถึงความอุดมสมบูรณ์ เหมือนในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ที่นับถือ วิญญาณ แห่งวิลเลนดรอฟ ที่แสดงเพศหญิงอย่างชัดเจน และ สรีระที่สมบูรณ์ ซึ่งตัดทอนรายละเอียดในส่วนของ ตา หู จมูก ออกไป แทนขาที่ไม่ปรากฏแสดงถึงความไม่สำคัญ แต่จะเน้นในเรื่องความเป็นเครื่องเพศที่มีเต้านมใหญ่ และหน้าท้องที่ยื่นคล้ายกับหญิงตั้งครรภ์ แสดงอวัยวะเพศที่ชัดเจนสร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลจากประวัติศาสตร์ศิลป์

มนุษย์มีวิวัฒนาการและประวัติศาสตร์ที่ยาวนานมาแล้วเป็นเวลา 5 ล้านปี หลักฐานที่บ่งบอกว่ามนุษย์อยู่บน โลกใบนี้มาช้านานมากที่สุดคือ ถ้ำลาสโกซ์ อยู่ในประเทศอังกฤษ เป็นถ้ำที่มีภาพจิตรกรรมฝาผนังถึง 2,000 ภาพ นักโบราณคดีวิเคราะห์ว่าภาพเหล่านี้มีอายุอยู่ที่ 17,000 ปีทีเดียวเราเรียกช่วงเวลานั้นว่า“ยุคก่อนประวัติศาสตร์”เป็นยุคที่มนุษย์ยังไม่รู้จักประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้นใช้ ช่วงเวลานั้นมนุษย์ยังไม่มีศาสนา ศาสนาเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อ 4,000 ปีที่ผ่านมาในเมื่อศาสนายังไม่ถึงกำเนิดขึ้นมา สิ่งเคารพบูชาสูงสุดของมนุษย์ในยุคสมัยนั้นจึงเป็นธรรมชาติศักดิ์สิทธิ์ที่มาในรูปของ เทพี หรือ เทพผู้หญิง (Mother Goddess) วันนี้เราจะย้อนกลับไปศึกษาความเชื่อของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ว่าพวกเขาคิดหรือเชื่ออะไรในการดำรงอยู่ของชีวิต

เมื่อประมาณ 5 ล้านปีที่แล้วหลังจากที่มนุษย์วิวัฒนาการจากการใช้ชีวิตบนต้นไม้ด้วยการลงมายืนบนพื้นดิน มนุษย์ก็ใช้ชีวิตแบบเร่ร่อน อยู่ไม่เป็นที่ ต่อมาจึงเริ่มปักหลักอยู่เป็นที่เป็นที่ เป็นทาง มีการเข้าไปอาศัยอยู่ในถ้ำ แล้วต่อมามนุษย์ก็เริ่มเรียนรู้ที่จะสร้างที่อยู่อาศัยด้วยตนเองเมื่อมนุษย์รู้จักสร้างที่อยู่อาศัยด้วยตนเอง มนุษย์ก็เริ่มรู้จักทำการเพาะปลูก เพศชายออกไปล่าเหยื่อ

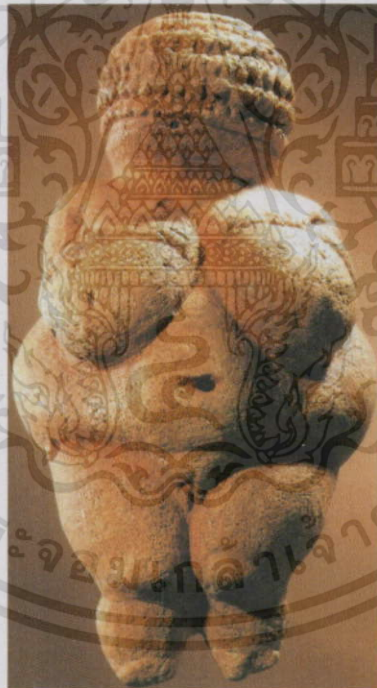
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะที่เพสหญิงเรียนรู้เรื่องการทำเกษตรกรรมด้วยการนำเมล็ดพันธุ์ฝังไว้ใต้ดินรอวันแตกหน่อออกมา นี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้มนุษย์หันมาให้ความเคารพบูชาจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาติซึ่งอยู่ในรูปของ เทพผู้หญิงผู้ให้กำเนิดความอุดมสมบูรณ์แห่งพืชพรรณธัญญาหาร

มนุษย์ยุค โบราณปั้นรูปเคารพจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ให้อยู่ในรูปร่างของเพสหญิง มีเต้านม มีศรีระอ้วนท้วนสมบูรณ์ มีเครื่องเพศเด่นชัด คนโบราณให้ความยกย่องเพสหญิงว่าเป็นเทพีแห่งความอุดมสมบูรณ์ผิดกับสมัยนี้ที่มองเพสหญิงว่าเป็นเพียงวัตถุทางเพศ คนยุคปัจจุบันมองเพสหญิงว่ามีคุณสมบัติที่ด้อยกว่าเพศชาย บางทีคนโบราณอาจมีจิตใจสูงส่งกว่าคนในยุคปัจจุบันก็ได้ถึงแม้ยุคโบราณจะยังไม่มีศาสนาเกิดขึ้น อีกทั้งความอ้วนก็ไม่ได้ถูกมองว่าน่าเกลียด แต่ความอ้วนหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ที่ช่วยเหลือนมนุษย์ให้รอดพ้นจากความอดอยาก

“อวัยวะเพสหญิงคืออวัยวะที่ให้กำเนิดทารกถือเป็นสัญลักษณ์แห่งการก่อกำเนิดเต้านมเป็นสัญลักษณ์ของแหล่งอาหารเมื่อทรวงอกของแม่ทำหน้าที่ผลิตน้ำนมให้ลูกดื่มกิน”

ภาพที่ 2.1 วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ

รูปปั้นเทพผู้หญิงที่มีชื่อเสียง “วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ” มีอายุ 27,000 ปี แกะจากหินปูน พบบริเวณลุ่มแม่น้ำดานูบในทวีปยุโรป วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ มีนมและเครื่องเพศเด่นชัดหมายถึงการให้กำเนิดและความอุดมสมบูรณ์ เก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑน์กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย มีความสูง 4 นิ้วครึ่ง คนสมัยโบราณปั้นรูปเทพผู้หญิงขนาดเล็กเป็นรูปเคารพด้วยความคาดหวังว่าความอุดม
 เอกสารสมัยโบราณจากธรรมชาติจะคลั่งคลั่งให้พืชพรรณธัญญาหารที่เพาะปลูกมีความเจริญงอกงามให้ดอก
 ไม่ว่ารณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกผลเหมือนกับสรีระของเพศหญิงที่มีเต้านมคือแหล่งอาหารและอวัยวะเพศคือการให้กำเนิดชีวิต มีการขุดพบรูปปั้นเทพีตามจุดต่าง ๆ ของโลก รูปปั้นเหล่านี้ส่วนใหญ่มีขนาดเล็กกระทัดรัดเท่าฝ่ามือ หรือบางครั้งก็อาจใหญ่กว่านั้น มีลักษณะเปลือยเน้นที่รูปร่างอ้วนท้วมสมบูรณ์ ทำด้วยวัสดุง่าย ๆ เช่นดินเผาหรือแกะสลักจากหิน ตัวอย่างเช่น รูปปั้นวินัสแห่งวิลเลนคอร์ฟในทวีปยุโรป รูปปั้นเทพีนั่งห้อยเท้าแห่งซาทาโฮยุคในประเทศตุรกี รูปปั้นเทพีดอกไม้แห่งคันธาระพบในปากีสถาน และยังพบรูปปั้นลักษณะคล้ายกันนี้อีกหลายแห่งกระจัดกระจายอยู่ตามจุดต่าง ๆ ของโลก

ภาพที่ 2.2 เทพีดอกไม้แห่งคันธาระ

เทพีดอกไม้แห่งคันธาระ ทำจากดินเผา บนสรีระของเทพีเต็มไปด้วยดอกไม้ มีใบไม้พาดกลางลำตัวหมายถึงความอุดมสมบูรณ์แห่งพืชพันธุ์ธัญญาหาร พบที่ปากีสถาน มีอายุประมาณ 2,000 ปี ปัจจุบันเก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑน์วิคตอเรียแอนด์อัลเบิร์ต สหราชอาณาจักร

รูปปั้นเทพีเหล่านี้ถือเป็นรูปเคารพแห่งความอุดมสมบูรณ์ ยังไม่มีความหมายลึกซึ้งไปถึงระบบศีลธรรม ความคิดความชั่ว เป็นเพียงรูปเคารพของความศรัทธาในพลังธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะคลบบันดาลให้พืชพรรณธัญญาหารออกดอกออกผลอย่างอุดมสมบูรณ์ เพื่อบุคคลจะได้มีอาหารบริโภค รอดพ้นจากความอดอยาก แม้บ้านเราจะมีอารยธรรมบ้านเชียง จ. อุดรธานี อายุ 5,000 ปี แหล่งอารยธรรมผาแต้ม จ. อุบลราชธานี อายุ 4,000 ปี หรืออุทยานแห่งชาติออบหลวง จ. เชียงใหม่ อายุ 8,500 ปี แต่ยังไม่พบรูปปั้นเทพีแห่งความอุดมสมบูรณ์ในดินแดนแถบนี้ จะมีก็แต่การเคารพบูชา “พระแม่”

ปรากฏอยู่ในพิธีกรรมต่าง ๆ ที่สืบทอดกันมาช้านาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 เทพผู้หญิงทำจากดินเผา

เทพผู้หญิงทำจากดินเผา นึ่งบนบัลลังก์ห้อยเท้า มีเสื้อสองตัวขนบข้างแสดงถึงบริวารและความมีอำนาจ รูปร่างอ้วนท้วนสมบูรณ์ พบที่เมืองโบราณชาทาโฮยุค ประเทศตุรกี มีอายุประมาณ 6,000 ปี ประเพณีลอยกระทงคือการบูชา พระแม่คงคา ประเพณีทำขวัญข้าวคือการบูชาพระแม่โพสพหลังการทำนุถุคบิดาตรเรามีการกรวดน้ำลงดินฝากพระแม่ธรณีนำไปให้ดวงวิญญาณที่ล่วงลับ ในพุทธประวัติตอนที่พระพุทธเจ้าผจญมาร พระแม่ธรณีได้บีบมวยผมให้น้ำไหลหลังออกมาช่วยพระพุทธองค์จากเหล่ามารที่มาผจญ จนมารเหล่านั้นต้องพ่ายแพ้ไป พระแม่ธรณีถือได้ว่าเป็นเทพีที่คอยสนับสนุนการบรรลุธรรมของพระพุทธเจ้ามาช้านานหลายพระองค์แล้วนับแต่อดีตกาลอันยาวไกลแม้เราจะไม่พบหลักฐานรูปปั้นเทพีใด ๆ ในดินแดนแถบนี้ แต่นี่คือการสืบทอดทางวัฒนธรรมความเชื่อเรื่อง“เทพีแห่งความอุดมสมบูรณ์”ด้วยพิธีกรรมที่สืบทอดกันมาช้านานนับตั้งแต่ดินแดนแห่งนี้ยังไม่มีศาสนากำเนิดขึ้น จึงเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าในอดีตกาลมนุษย์เรามีวัฒนธรรมการนับถือเทพผู้หญิงแห่งความอุดมสมบูรณ์อยู่ทั่วทุกมุมโลกทั้งแถบยุโรปและเอเชียก่อนรับประธานข้าวในวันนี้ เราขอขอบคุณพระแม่โพสพที่ทำให้เราได้มีเมล็ดข้าวบริโภค ทำให้เราไม่ออดอยาก เราขอขอบคุณพระแม่ธรณีที่มอบผืนดินอันอบอุ่นให้เราได้หลับนอนผ่อนพัก และยังมอบผืนดินให้เราได้เพาะปลูกพืชพรรณธัญญาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ เราขอขอบคุณพระแม่คงคาที่คอยหล่อเลี้ยงเราและโลกให้น้ำเย็นด้วยหยดน้ำที่ไม่มีวันเหือดแห้ง เพราะ 'พระคุณแม่' มีเมตตากรุณาต่อมนุษย์จึงบันดาลความอุดมสมบูรณ์ของพืชพรรณธัญญาหารให้มนุษย์ได้บริโภคใช้สอยมาแต่ยุคดึกดำบรรพ์ มนุษย์มีชีวิตอยู่รอดมาได้ถึงทุกวันนี้เพราะเป็นหนี้บุญคุณเทพีแห่งธรรมชาติ วันนี้ท่านยังคงทำหน้าที่แม่วันเวลาจะผ่านล่วงเลยมานานนับล้านปีมาแล้วก็ตามมนุษย์ควรฝึกฝนตนเองให้มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมตดากรูณาเช่นเดียวกับท่านด้วยการมีเมตดากรูณากับมนุษย์ด้วยกันเองไม่ว่ามนุษย์นั้นจะเป็นคนเผ่าใด ผิวดำไหน เป็นชนชาติใด พูดภาษาใด มีความแตกต่างทางความคิดกันเพียงไหน มนุษย์ก็มีความรักเกียจกรูณกันเพื่อเราจะได้อยู่ร่วมกันบนโลกใบนี้ด้วยความสงบสุข เช่นเดียวกับ 'แม่' ก็มีเมตดากรูณากับมนุษย์ทุกหมู่เหล่า มอบความอุดมสมบูรณ์ให้กับมนุษย์ทุกซีกโลกมาช้านานแล้ว.

ศิลปะอาตร์ นูโว

ประวัติความเป็นมา

ประวัติศาสตร์สิ่งประดิษฐ์ทางเทคโนโลยีที่มีรูปการพัฒนาศิลปะกราฟิก 2500 BC ชาวอียิปต์ที่ใช้สัญลักษณ์ภาพในการสื่อสารความคิดของพวกเขาในรูปแบบการเขียนที่รู้จักกันเป็น Hieroglyphics ชาวอียิปต์เขียนและภาพประกอบคำบรรยายบนม้วนกระดาษปาปิรัสที่จะแบ่งปันเรื่องราวและศิลปะกับคนอื่น ๆ ในช่วงยุคกลางกรานักคสตกด้วยตนเองแต่ละหน้าของต้นฉบับที่จะรักษาคำสอนที่ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา กรานจะออกจากการทำเครื่องหมายส่วนของหน้านี้มีไว้สำหรับศิลปินที่จะแทรกภาพวาดและตกแต่ง การใช้ศิลปะควบคู่ไปกับข้อความตัวอักษรอย่างระมัดระวังเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านทางศาสนา โยฮันเน่ Gutenberg กิดค้นประเภทเคลื่อนย้ายอุปกรณ์เครื่องจักรกลที่ตีขึ้นหรือที่เรียกว่า กดพิมพ์ใน 1450. ที่อยู่ด้านนอกเป็นครั้งแรกของเอเชีย กดพิมพ์ของเขาอำนวยความสะดวกในการผลิตมวลของข้อความและศิลปะกราฟิกและในที่สุดก็ถูกแทนที่ที่ทานคู่มือทั้งหมด อีกครั้งในช่วงปีที่เรเนสซองส์ศิลปะกราฟิกในรูปแบบของการพิมพ์มีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายของการเรียนรู้ในยุโรปคลาสสิก ภายในต้นฉบับเหล่านี้ที่นักออกแบบหนังสือเน้นหนักในแบบอักษร เนื่องจากการพัฒนาของตัวอักษรขนาดใหญ่ในช่วง การปฏิวัติอุตสาหกรรมกลายเป็นรูปแบบที่นิยมของศิลปะกราฟิกที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลล่าสุดเช่นเดียวกับการโฆษณาสินค้าและบริการใหม่ล่าสุด สิ่งประดิษฐ์และความนิยมของ ภาพยนตร์และโทรทัศน์ มีการเปลี่ยนแปลงศิลปะกราฟิกผ่านแง่มุมของการเคลื่อนไหวที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่หน่วยงานการ โฆษณาพยายามที่จะใช้จิตวิทยาเพื่อประโยชน์ของตน การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อไปในศิลปะภาพพิมพ์มาเมื่อส่วนบุคคล คอมพิวเตอร์ ถูกคิดค้นในศตวรรษที่ยี่สิบ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ศิลปินที่จะจัดการกับภาพในวิธี ที่เร็วและง่ายกว่าทักษะของศิลปินที่คณะกรรมการก่อนที่จะปี 1990 กับการคำนวณอย่างรวดเร็วคอมพิวเตอร์ได้อย่างง่ายดายเปลี่ยนสี, ขนาด, หมุน, และจัดเรียงภาพถ้าโปรแกรมเป็นที่รู้จักกัน ตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์เป็นความชัดเจนมีอิทธิพลต่อสิ่งต่างๆเช่น การออกแบบของป้ายถนน มหานครนิวยอร์กอยู่ในขั้นตอนของการเปลี่ยนออกทั้งหมดของสัญญาณถนนแบริ่งทุก ตัวอักษรเพื่อทดแทนที่มีสัญญาณแบกเพียงบนและล่างตัวอักษรกรณี ที่ พวกเขาคาดว่าความสวยที่เพิ่มขึ้นจะอำนวยความสะดวกวิธีการหาและลดการเกิดปัญหาและได้รับบาดเจ็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะและกราฟิก

เป็นครั้งแรกของการเคลื่อนไหว ของศิลปะกราฟิกที่มีบทบาทสำคัญด้วยการพิมพ์ ที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับรูปแบบดั้งเดิม ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับรูปแบบ หรือ สไตล์ อธิพลที่สำคัญ คือศิลปิน อัลฟองส์ Mucha ปรารีสที่ผลิต งานลิโทกราฟ โปสเตอร์ สำหรับโฆษณา Gismchda โดย Victorien Sardon ทั้งหมดมักนิยมนิยามศิลปะสมัยใหม่ ที่เกิดในปารีส เรียกว่า Mucha กลายเป็นที่รู้จักในลักษณะงาน 2 มิติ ว่า อาร์ต นูโว Art nouveau มีลักษณะเป็น ภาพวาด ภาพพิมพ์ โปสเตอร์ รูปแบบกลายเป็นกราฟิก Cliches เป็นผลงานของศิลปินที่มาจากหลายส่วนของโลก ที่ถูกพบในภายหลัง

นิตยสาร Jugend ในประเทศ เยอรมนี ช่วยเผยแพร่รูปแบบ Art Form กราฟิก ในลักษณะสถาปัตยกรรม ใน ออสเตรีย ฮังการี อาร์ต นูโว ให้อิทธิพลกับศิลปิน กุสตาฟ คลิมท์ โปสเตอร์อาร์ตนูโวและกราฟิก

ภาพที่ 2.4 อัลฟองส์ Mucha - ราศี

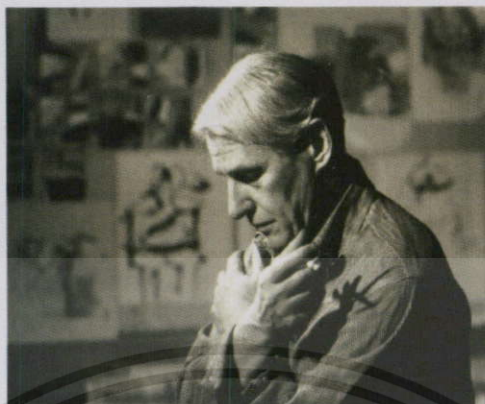
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะในครั้งนี้ให้มาจากความสนใจส่วนตัวในเรื่องของรูปร่างและสรีระของ สุภาพสตรีที่มีความอุดมสมบูรณ์ จึงใช้ความสนใจตรงนี้มีมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะให้ออกมาในรูปแบบ โลกสวย รูปทรงที่ใช้เป็นรูปทรงอิสระที่มาจากจินตนาการ โดยการนำเอาเส้นมาประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ให้เป็นรูปทรงใหม่ แต่ยังคงให้เส้นนั้นให้ความรู้สึกของสรีระสุภาพสตรีที่อุดมสมบูรณ์อยู่ ประกอบด้วยลวดลายกราฟิกที่นำมาใส่ในรูปทรงนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพที่ 2.5 วิลเลียม เดอ กูนนิง

วิลเลียม เดอ กูนนิง (24 เมษายน 1904 - 19 มีนาคม 1997) (ดัตช์ Wilem de Kooning) ศิลปินชาวอเมริกันเชื้อสายดัตช์ เกิดที่เมืองรอตเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ ย้ายมาประเทศอเมริกาตั้งแต่ปี 1924 เริ่มเข้าสู่วงการศิลปะที่เมืองนิวยอร์ก โดยเป็นศิลปินหนึ่งใน 38 คนที่ได้รับเชิญจากสภาเมืองเพื่อวาดภาพผนังสาธารณะภายใต้โครงการพัฒนาชาติจำนวน 105 แห่ง อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในจำนวนศิลปินหัวก้าวหน้าของอเมริกาในยุคต้นศตวรรษที่ 20 และเป็นสมาชิกกลุ่มสำนักศิลปะนิวยอร์ก (New York School) ที่ประกอบด้วยศิลปินที่มีชื่อเสียงหลายคน อาทิ สมาชิกกลุ่มสำนักศิลปะนิวยอร์ก (New York School) ที่ประกอบด้วยศิลปินที่มีชื่อเสียงหลายคน อาทิ แจ็กสัน พอลล็อก, ลีคราซเนอร์, ฟรานซ์ ไลคล์, มาร์ค รอธโก, ฮานส์ ฮอฟมันน์ และ คลิฟฟอร์ด สติลอีกทั้งเป็นหนึ่งในผู้เคลื่อนไหวที่มีชื่อเสียงของลัทธิแอบสแตรก เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม Abstract expressionism หรือในบางครั้งถูกเรียกว่า แอ็กชันเพนติง Action painting ช่วงวัยเริ่มต้นสู่การเป็นศิลปิน วิลเลียม เดอ กูนนิง เกิดเมื่อวันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1904 ที่เมืองรอตเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ กำเนิดจากพ่อชื่อ เคนเนท เดอ กูนนิง และแม่ชื่อ คอร์เนเลีย โนเบล พ่อกับแม่ของเขาได้หย่ากันตอน วิลเลียม อายุได้ 3 ขวบเท่านั้น เขาได้อาศัยอยู่กับแม่ ชีวิตในวัยเด็กต้องอยู่ด้วยความยากจนและลำบาก เมื่ออายุ 12 ปี เขาต้องออกจากโรงเรียนและหาเลี้ยงชีพด้วยการทำงานเป็นช่างศิลป์ทั่วไปในเวลากลางวัน ส่วนในเวลากลางคืน เขาได้เข้ารับการศึกษาศิลปะที่สถาบันศิลปะแห่งเมืองรอตเตอร์ดัม ทำให้เขาได้พบกับอาจารย์คนหนึ่งที่แนะนำให้เขาได้รู้จักกับกลุ่ม Stijl (เดอ สไตล์) ลักษณะผลงานจากกลุ่มนี้ได้ส่งอิทธิพลต่อความคิดของเขาเป็นอย่างมาก โดยเน้นความบริสุทธิ์ของสีและรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดเริ่มต้นอีกครั้ง

ค.ศ.1926 (อายุ 22 ปี) เดอคูนึ่งได้เดินทางลี้ภัยสู่ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาได้ย้ายเมืองไปมาอยู่หลายที่จนในที่สุดได้ย้ายมาลงหลักปักฐานที่นิวยอร์ก โดยเขายึดอาชีพเดิมๆของเขาในการหาเลี้ยงชีพคือ ทาสีบ้าน ออกแบบหน้าต่าง ออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นต่างๆ ล้วนซึ่งเป็นแต่ศิลปะทางการค้าทั้งสิ้น ช่วงนั้นเขายังไม่สามารถทำงานศิลปะที่เขารักได้สักทีจนกระทั่งเมื่อเขาได้กลุ่มพบกลุ่มศิลปินในนิวยอร์ก เขา รู้สึกว่ากลุ่มศิลปินดังกล่าวมีคุณค่าเกินกว่าที่เขาจะออกจากที่นี่ได้แม้ว่ามีงานที่ดีเสนอให้เขาในฟิลาเดเฟียซึ่งท้ายที่สุดแล้วเขาอยากจะทำอย่างยากไร้ในนิวยอร์ก ดีกว่าไปร่ำรวยในฟิลาเดเฟียหลังจากนั้นได้พบกับ จอห์น เกรแฮม, จอร์จ เดวิส และอาชลีย์ กอร์กี้ ซึ่งได้ทำงานร่วมกันให้กับสภาเมืองเพื่อวาดจิตรกรรมฝาผนังสาธารณะระหว่างปี ค.ศ.1935-1939 กอร์กี้ผู้ที่ให้อิทธิพลต่อ เดอ คูนึ่งมากที่สุด (กอร์กี้ ผู้ที่ซึ่งเคยทำงานร่วมกับปีกัสโซ ในลัทธิลูกบาศก์นิยมและ มิโร ในลัทธิเหนือจริง) อีกทั้งเดอคูนึ่งประทับใจนิทรรศการที่เขาเห็นที่ MoMA ในปี ค.ศ.1936 "คิง บิสม์และแอบสแตรค" และ "แฟนตาซติกอาร์ท, ดาดาและเซอเรียลลิสม์" รวมถึงผลงานของปีกัสโซที่นำมาแสดงพิพิธภัณฑน์ในปี ค.ศ.1939 เขาได้รับอิทธิพลศิลปะนี้อย่างมาก

ต่อมาได้แชร์สตูดิโอร่วมกับกอร์กี้และภาพแรกของเขาได้รับอิทธิพลจากสไตน์เหนือจริงจากกอร์กี้กับแรงบันดาลใจในสไตน์แบบปีกัสโซ อย่างไรก็ตามการเดอ คูนึ่งได้แรงบันดาลใจจากสาขา Gestural ของนิวยอร์กสกุลเช่นเดียวกับ แจ็กสัน พอลล็อก และ ฟรานซ์ ไคลน์เขาได้ติดต่อกับพอลล็อกและไคลน์ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้วิลเลมทำผลงานสีขาว-ดำที่เป็นนามธรรม ในปี 1946 เขากลับ ไปยังทำงานลักษณะนั้นอีกในปี 1959

ชีวิตส่วนตัว

ค.ศ.1938 วิลเลมได้เจอเอเลน ไพรด์และได้แต่งงานกันที่สุดใน ค.ศ.1943 ภายหลังกู้จักกันดีในชื่อ เอเลน เดอ คูนึ่งและเธอก็ได้กลายมาเป็นศิลปินในลัทธิแอบสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ชีวิตคู่ของทั้งสองเต็มไปด้วยมรสุม ทั้งสองมีลูทั้งคู่และได้แยกย้ายกันไปในช่วงปลายยุค50s เดอคูนึ่งมีลูกกับผู้หญิงคนอื่น ในขณะที่มีความสัมพันธ์อยู่กับรูธ คติกแมน อดีตคนรักของแจ็กสัน พอลล็อก อย่างไรก็ตามก็ตกลางยุค70s ทั้งเอเลนและวิลเลมก็ได้กลับมาอยู่ด้วยกันจนเอเลนได้เสียชีวิตลงในปี ค.ศ.1989

จุดเปลี่ยนครั้งสำคัญ

ปี ค.ศ.1950 เขาได้ทำผลงาน Excavation ออกมาและได้ถูกนำไปแสดงที่ศาลาแสดงภาพอเมริกัน(American pavilion) ในงานนิทรรศการเวนิสเบียนาเล นับเป็นการจัดแสดงต่างประเทศของวิลเลม เดอ คูนึ่งเป็นครั้งแรกและเป็นครั้งสำคัญของเขา ในปีถัดมาเดอ คูนึ่งได้รับรางวัล

เอกสารนี้ถูกซื้อโดย Purchase Price จากสถาบันศิลปะชิคาโก เพียงแต่เส้นทางศิลปินของเขาจะเป็นที่ยอมรับในสถาบันไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะและนั่นหากยังเป็นจุดเปลี่ยนในการพัฒนาศิลปะของเธอ คุณนึ่งอีกด้วยเพราะหลังจากนั้น ศิลปะได้สร้างผลงานชุดWomenออกมาช่วงปี ค.ศ.1950-1953 เธอ คุณนึ่ง ได้วาดจิตรกรรมชุด “Women” จิตรกรรมชุดนี้ได้นำพาชื่อเสียงให้เขาเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นภาพที่แสดงภาวะของความ จริงและนามธรรมเข้าด้วยกัน ผลงานชุดนี้ไม่ได้เป็นนามธรรมโดยแท้ เพราะยังพอเห็นเป็นรูปร่างว่า เป็นรูปอะไร หรือเรียกได้ว่า ภาพกึ่งนามธรรม(semi-abstract) แต่ลีลาการใช้พู่กันของเธอ คุณนึ่งได้ แสดงออกถึงกลุ่มเอ็กซ์เพรสชันนิสต์อย่างเต็มที่ ในปี ค.ศ. 1951 เธอ คุณนึ่งได้ประกาศจุดยืนของเธอ อย่างชัดเจนว่า “จิตรกรรมคือ การระบายสี เป็นวิถีทางของชีวิต เป็นรูปแบบหนึ่ง”และเขาก็ได้วาด รูปในลักษณะนี้เรื่อยมาในปี ค.ศ.1955-1966 เขาได้สนใจวาดภาพภูมิประเทศทั้งในเมืองที่เจริญและ ธรรมชาติในลักษณะนามธรรมอีกด้วยจนถึงขั้นย้าย ไปอยู่ที่อีสต์แฮมป์ตันชั๋วคราวและมีสตูดิโอ ขนาดใหญ่

บั้นปลายชีวิต

ปี ค.ศ.1963 เธอ คุณนึ่งได้ย้ายออกจากนิวยอร์กและเมื่อปี ค.ศ.1964 เธอ คุณนึ่งได้รับรางวัล อันยิ่งใหญ่ของอเมริกา“เหรียญแห่งอิสราเอลของประธานาธิบดี” จนในที่สุดไปลงหลักปักฐานที่อยู่ บั้นปลายชีวิตที่ลอสแอนเจลิสในปี ค.ศ.1970 เขาได้หันไปทำงานประติมากรรมร่วมกับภาพจิตรกรรม เรื่อยมาจนกระทั่ง เธอ คุณนึ่งได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 1997 ขณะที่ยายุ 92 ปี

รูปแบบการทำงาน

เธอ คุณนึ่งในวัยเด็กได้ฝึกฝนทักษะทางศิลปะตั้งแต่ตอนเรียนที่สถาบันศิลปะรอชเตอร์ดัม และย้ายมานิวยอร์กตอนอายุแค่ 22 ปี หลังจากนั้นเป็นต้นมา เขาก็อุทิศตัวทำงานเพื่อศิลปะในเมืองนี้ เรื่อยมา แม้เธอ คุณนึ่งจะได้รับอิทธิพลจากลัทธิคิวบิสม์อย่างชัดเจน แต่เขากลับให้สัมภาษณ์ว่า “ผม เป็นจิตรกรที่สรรหาแรงบันดาลใจจากแหล่งต่างๆอย่างหลากหลาย เวลาเปิดหนังสือศิลปะ ผมอาจ แจอกภาพเขียนแบบของใครบางคนแล้วเกิดแรงบันดาลใจขึ้นมาก็ได้”วิลเลมเห็นถึงความสำคัญของการสร้างงานศิลปะว่าเป็นการแสดงออกอย่างเสรี การวาดของเธอแต่ละครั้งจะใช้สีเปร่งปาดอย่างรวดเร็วด้วยการเหวี่ยงแขนอย่างรุนแรง สลัดพู่กันอย่างอิสระ และใช้สีสันสกิสถือเป็นลักษณะที่ โคนเด่นของวิลเลมเขาคเคยกล่าวไว้ว่า ในธรรมชาติจริงมีแต่ความไร้ระเบียบ เป็นหน้าที่ของศิลปินที่ ต้องจัดระเบียบของธรรมชาติในงานศิลปะ

ผลงานในคตินามธรรมของวิลเลมปรากฏขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ.1934 ซึ่งเป็นผลงานขณะอาศัยอยู่ ร่วมกับกอร์กี ทั้ง2คนรู้จักกันเป็นอย่างดี ซึ่งในขณะนั้นเธอ คุณนึ่งได้สร้างงาน 2 แบบร่วมกันคือ แนวนามธรรม โดยภาพยังสามารถเข้าใจถึงรูปทรงได้ง่าย ต่อมาได้รับอิทธิพลทางรูปแบบและ ความคิดของซูทิน(Soutine)จิตรกรสำคัญในเอ็กซ์เพรสชันนิสต์หลังจากนั้น ได้พัฒนารูปแบบสู่แอบส

เอกสแตรึคเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ อย่างแท้จริง คือ มีความกล้าในก้าวใช้สีเปร่งที่เด็ดขาดรวดเร็วแสดงออก คำ ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

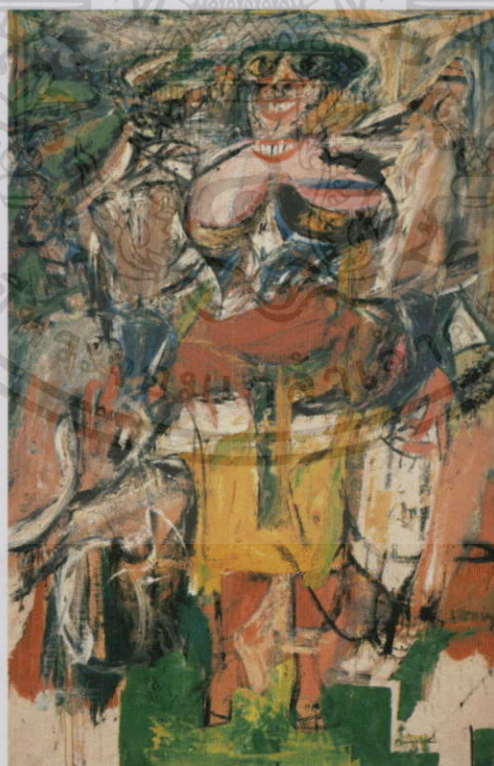
ถึงความเข้มข้นของอารมณ์สีสันสดใสซึ่งถือเป็นลักษณะที่โดดเด่นของ เดอ คูนนิ่ง ที่ส่งผ่านงานในรูปแบบนามธรรมในแบบฉบับของเขาที่มีความเชื่อว่าอารมณ์ที่เขาส่งผ่านมานั้นผู้ชมจะสามารถรู้สึกถึงมันได้ ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดของเขาคือภาพชุด “Women” series of six paintings”

ภาพผลงานชุด Women

ภาพชุด Women series of six paintings (ค.ศ.1950-1953) ได้นำไปจัดแสดงในแกลอรีชื่อดังอย่าง ซิดนีย์แจนีสแกลเลอรี โดยใช้ชื่อนิทรรศการว่า ภาพวาดในหัวข้อผู้หญิง พร้อมทั้งได้รับการสนับสนุนจากนิตยสาร อาร์ตนิวส์ ด้วยความโด่งดังนี้เอง ภาพ ผู้หญิง ได้ถูกซื้อไปโดยพิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัยใหม่(MoMa) ทั้งๆที่ประสบความสำเร็จอย่างมาก แต่ถูกผู้ชมและนักวิจารณ์หลายคนพูดถึงว่า ภาพผู้หญิงของ เดอ คูนนิ่ง นั้นเป็นเจม็ดแห่งสำนักศิลปะนิวยอร์ก(New York School) ที่ประสบความสำเร็จจากจิตรกรรมแบบนามธรรม แต่ผลงานของเดอ คูนนิ่งกลับเห็นโครงร่างของมนุษย์ชัดเจน สลับกับจังหวะที่เป็นเชิงนามธรรมบ้าง มีลักษณะการวาดแนววัดแวนไปมา สลักพู่กันหรือเปร่งอย่างรุนแรงและอิสระ นักวิจารณ์ได้กล่าวถึงผู้หญิงของเดอคูนนิ่งว่า รูปร่างเหมือนคนตัว ตาถลน ฟันเขยิบ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะยุคโบราณซึ่งเป็นนัยยะของผู้หญิงยุคใหม่ที่ ไม่ได้มีแค่ปัจจัยความงามเป็นหลักเช่นภาพ Marilyn Monroe (Women series of six paintings) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เดอ คูนนิ่ง ต้องการพยายามหลีกเลี่ยงตัวเองจากการผูกมัดกับขั้วนามธรรมหรือรูปธรรมฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดชัดเจน โดยเขาได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “ศิลปินและนักวิจารณ์บางคนโจมตีผมที่วาดภาพชุด ผู้หญิง ออกมา แต่ผมกลับมองว่านั่นเป็นปัญหาของพวกเขาไม่ใช่ปัญหาของผมสักนิด ทุกวันนี้ศิลปินบางคนอาจจะกลับไปวาดรูปที่สามารถจับต้องได้ แต่คำว่า รูปที่จับต้องได้ กลายเป็นเหมือนคำสาป ถ้าเอาแปรงไปจุ่มสีแล้วเอาไปวาดรูปจุมูกใครสักคนหนึ่ง ไม่ว่าจะในแง่ทฤษฎีหรือปฏิบัติคงตลกน่าดู เป็นเรื่องไร้สาระเงิเง่าจะตายไปสำหรับทุกวันนี้ หากเราจะเอาสีมาวาดภาพสักภาพให้เหมือนคน ลองมาคิดๆดูแล้วปัญหามันยังอยู่ ไม่ว่าเราจะวาดหรือไม่วาดก็ตาม ทุกอย่างจะยิ่ง

ภาพที่ 2.6 วิลเลียม เดอ กูญนิง- Excavation, 1950. Oil on canvas

ภาพที่ 2.7 Woman and Bicycle, 1952-1953.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **วิลเลียม เดอ กูญนิง** เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ความงามที่เกิดจากความอ้วนเป็นอีกหนึ่งมุมมองที่ข้าพเจ้าสนใจ ความอ้วนที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น วินัส เทพี ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาได้กล่าวถึง ความแข็งแรง ความงาม ความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งในปัจจุบันวิธิมองสรีระในมุมมองนี้ได้ถูกทำลายความเชื่อไปทั้งหมด ข้าพเจ้าสนใจในลวดลายกราฟฟิคที่มาจาก อาร์ต นูโว (Art Nouveau) ความเบาบาง โดยใช้โครงสร้างของลายเส้น มาสร้างผลงานเพื่อต่อลงกับความอ้วนที่ดูหนาแน่นตันทึบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องของสรีระของสุภาพสตรีที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งรูปทรงและความเป็นเครื่องเทศที่มีเอกลักษณ์ของสตรีที่สมบูรณ์ ซึ่งในยุคสมัยก่อนประวัติศาสตร์ถือว่าเป็นความงามของคนส่วนใหญ่ แต่ปัจจุบันความงามในมุมมองนี้เปลี่ยนไปแล้วกลายเป็นความผอมบางเท่านั้นคือความงามจึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ขึ้นมา โครงสร้างของเส้นเป็นหลัก โดยการใช้รูปทรงของเส้นมาทับซ้อนกันไปมาทำให้เกิดรูปทรงใหม่ตามจินตนาการในเชิงสัญลักษณ์ สรีระของสุภาพสตรีที่สมบูรณ์ที่มีความอ่อนช้อย มีส่วนเว้า ส่วนโค้งนำมาตัดทอนให้เหลือเพียงแค่เส้น ซึ่งสามารถทำแบบขั้นตอนการดำเนินงานได้ ดังนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง โครงการที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 โครงการที่ 1

ภาพร่างที่ 1

ภาพร่างที่ 2

ภาพร่างที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2 โครงการที่ 1

ภาพร่างที่ 4

ภาพร่างที่ 5

ภาพร่างที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3 โครงการที่ 1

ภาพร่างที่ 7

ภาพร่างที่ 8

ภาพร่างที่ 9

ภาพร่างโครงการที่ 1

จากภาพร่างชุดที่ 1 2 3 โครงการที่ 1 ข้าพเจ้าสนใจในสรีระ รูปทรง ส่วนเว้า ส่วนโค้ง ของ สุนัขพัสตรีที่มีความอุดมสมบูรณ์ ความเป็นเครื่องเทศที่ชัดเจน ทั้งด้านมที่มีขนาดใหญ่ ชั้นของส่วน ท้อง ที่เป็นความงามอีกมุมหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะนำเสนอ ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โลหะ Etching แม่พิมพ์สี 2 แม่พิมพ์ ในรูปแบบของการใช้เส้นที่อิสระมาประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ โดยการตัด ทอนกริกลายมาจากสรีระสตรีอ้วน มีการซ้อนเส้นอีกสีเพื่อความสมบูรณ์ของงาน ทำให้ภาพ ชับซ้อนขึ้น ทำให้งานดูมีมิติในการมองมากขึ้น

จากความไม่สมบูรณ์ของภาพร่างชุดนี้จึงไม่สามารถนำไปพัฒนาเป็นงานจริงได้ นั้นเป็น เพราะรายละเอียดของลวดลายที่นำมาใส่ในโครงสร้าง รูปทรงนั้น ไม่ได้ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไป กับงานทั้งหมด อาจเป็นเพราะการใช้รูปทรงซ้ำๆกับมากเกินไป จนทำให้ภาพร่างดูไม่น่าสนใจ

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง โครงการที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1โครงการที่ 2

ภาพร่างที่ 1

ภาพร่างที่ 2

ภาพร่างที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2โครงการที่ 2

ภาพร่างที่ 4

ภาพร่างที่ 5

ภาพร่างที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

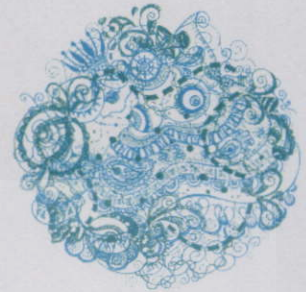
ภาพร่างชุดที่ 3 โครงการที่ 2

ภาพร่างที่ 7

ภาพร่างที่ 8

ภาพร่างที่ 9

ภาพร่างโครงการที่ 2

จากภาพร่างชุดที่ 1,2,3 โครงการที่ 2 โดยภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้มีการแก้ไขโดยการปรับการใช้เส้นให้มีการเคลื่อนไหวและใส่ลวดลายของกราฟฟิกเพิ่มขึ้น เพื่อให้ภาพร่างชุดนี้ดูน่าสนใจ โดยการใช้ฟรอมของคนอ้วนให้มีความชัดขึ้น ทั้งรูปทรงความโค้งมน และเด็บนมที่เห็นได้ชัดขึ้น

ภาพร่างชุดนี้จึงไม่สามารถนำไปพัฒนาเป็นงานจริงได้ เพราะรายละเอียดของลวดลายที่นำมาใส่ในโครงสร้าง รูปทรงนั้นยังคงไม่เหมาะสมและไม่ได้สอดคล้องไปกับตัวงาน

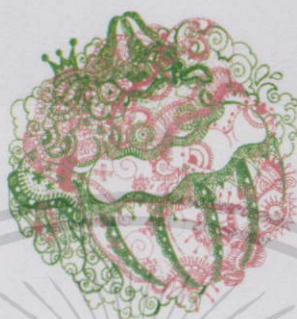
วิธีการแก้ไข คือ ปรับรายละเอียดลวดลายกราฟฟิกให้เคลื่อนไหว โดยการหาลวดลายจากอินเทอร์เน็ต แล้วนำมาปรับใช้ให้เข้ากับภาพร่างให้มีความสอดคล้องไปกับโครงสร้างส่วนใหญ่

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง โครงการที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1 โครงการที่ 3

ภาพร่างที่ 4

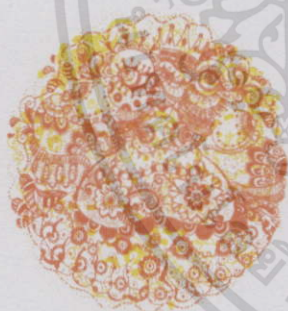

ภาพร่างที่ 5

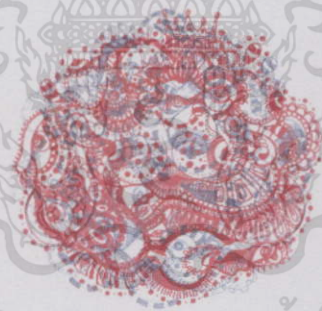

ภาพร่างที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 2 โครงการที่ 3

ภาพร่างที่ 4

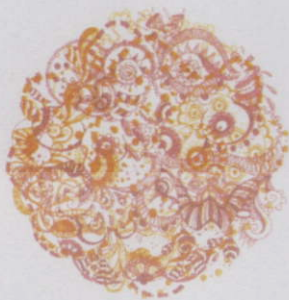
ภาพร่างที่ 5

ภาพร่างที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

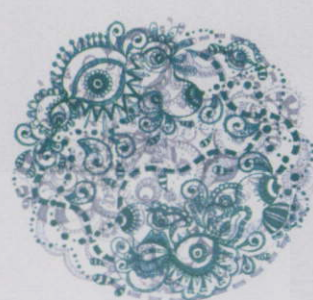
ภาพร่างชุดที่ 3 โครงการที่ 3

ภาพร่างที่ 7

ภาพร่างที่ 8

ภาพร่างที่ 9

ภาพร่างโครงการที่ 3

จากภาพร่างชุดที่ 1, 2, 3 โครงการที่ 3 มาจากความสนใจในเรื่องของรูปแบบการใช้เส้นตามความรู้สึก ตัดทอนมาจากรูปทรงความสมบูรณ์ของสตรีระสตรี ที่มีความโค้งมน ความซับซ้อนและเป็นชั้นๆ ของมวลไขมัน ที่นำมาครีเอตจากรูปทรงสตรีระเปลี่ยนไป เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ทางความรู้สึก ที่มาจากจินตนาการ แล้วได้นำมาสื่อกับการใส่ดวงฉายกราฟฟิกโดยการดัดแปลงลดทอนมาจาก อาร์ตนูโว (Art Nouveau) โดยโครงสร้างรอบนอกมาจากการใช้รูปทรงอิสระ มาตรฐานสรรค์เป็นผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ แม่พิมพ์โลหะ (Etching) แม่พิมพ์สี 2 แม่พิมพ์

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 4, 5, 6 และภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 8, 9 ได้ถูกนำมาพัฒนาเป็นงานจริง เพราะความสมบูรณ์ของภาพร่าง

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์แม่พิมพ์ทองแดง

1. แม่พิมพ์ทองแดง Copper plate
2. เครื่องตัดเหล็กจิกซอ
3. กระดาษทราย เบอร์ 1200
4. เครื่องมีเหล็กแหลม Needle
5. น้ำมันวานิชดำ
6. อ่างผสมกรด
7. หมึกพิมพ์ OPI สีแดง ,สีเหลือง, สีน้ำเงิน, สีขาว
8. แผ่นออลิกลิพผสมดี
9. ถูมมือยาง
10. กระดาษสำหรับพิมพ์ Fabriano
11. กระดาษบรูฟ
12. ผ้าสักหลาดสำหรับรองพิมพ์
13. แปรงทาเปรส
14. ไขมีตชู สีขาว เบอร์ 3600
15. ตะไบเหล็ก
16. ทินเนอร์
17. น้ำมันสน
18. ผงฟลักฟอก
19. ซีอิ้วดำ
20. กรดเฟอร์ริกคลอไรด์ Ferrick chloride
21. กระดาษกาวน้ำ
22. แท่นพิมพ์
23. แผ่นพลาสติกใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงานผลงานภาพพิมพ์ แม่พิมพ์สี 2 แม่พิมพ์

วิธีการสร้างแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.28 ตัดเพรส

1. เริ่มจากวัดกระดาษเทา-ขาวให้เป็นวงกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร จากนั้นตัดกระดาษออกมาให้เป็นรูปวงกลมตามที่ต้องการ เอาไปวัดกับแผ่นทองแดง นำไขขาวมาร่างตามแบบที่ตัดไว้ ทำให้ครทั้ง 2 แผ่น จากนั้นนำเครื่องตัดเหล็กจิกชอมาตัดตามรอยที่ได้ร่างไว้แล้ว

ภาพที่ 3.29 ขัดเพรส

2. นำแผ่นทองแดงมาทำความสะอาดด้วยกระดาษทรายเบอร์ 1200 ขัดครบทุกปรกและรอยขูดขีดให้เรียบเนียนเสมอกัน จากนั้นล้างด้วยน้ำสะอาด ตากให้แห้ง

ภาพที่ 3.30 ทาวานิชดำ

3. เตรียมวานิชดำผสมกับน้ำมันสนโดยใช้อัตราส่วน วานิช 1 ส่วน น้ำมันสน 2 ส่วน จากนั้นใช้พู่กันแบนทาให้เรียบเสมอกัน

ภาพที่ 3.31 ขูดเพรส

4. ขยายภาพร่างลงบนแผ่นทองแดงโดยการร่างด้วยดินสอไขสีขาว ร่างตามภาพร่างที่ได้แบ่งสีไว้แล้ว จากนั้นนำนิตเดินมาขูดตามเส้นที่ร่างไว้ เน้นความหนาของเส้น โดยการขูดเพิ่มขนาดออกมาตามที่ต้องการ เริ่มจากเส้นรอบนอกก่อน แล้วจึงเพิ่มกลดลยเข้าไป ทำแบบนี้ทั้ง 2 เพรส ประยูนีเทปไว้ด้านหลัง

ภาพที่ 3.32 แซ่เปรส

5. นำกรดเฟอร์ริกคลอไรด์ไปผสมกับน้ำในอ่างผสมในอัตราส่วนกรด 1 กิโลกรัม:น้ำ 2 ลิตร พอกกรดละลาย นำไปแช่ไว้ 1 ชั่วโมง จากนั้นล้างออกด้วยน้ำสะอาด ตากให้แห้ง รอทำขั้นต่อไป
ทำ แบบนี้ทั้ง 2 เพรส

ภาพที่ 3.33 เชื้อวานิชดำ

6. ทำน้ำหมักที่สองโดยการนำน้ำมันสนมาลบลวานิชออกในส่วนที่ต้องการให้มีน้ำหมักเป็นพื้นกว้าง โดยการนำ น้ำมันสนทา
ลงไปให้ทั่วในบริเวณที่ต้องการ จากนั้นนำผ้ามาเช็ดวานิช ออก
จากนั้นนำสเปรย์มาพ่นให้ทั่วรอให้แห้ง 30 นาที จึง นำไป
แช่ครั้งต่อไป ใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นล้างให้สะอาด ตากให้แห้ง
ทำแบบนี้ทั้ง 2 เพรส

ภาพที่ 3.34 ฟันสเปรย์

7. น้ำหมักที่ 3 เอาน้ำมันสนมาลบในส่วนที่ต้องการแล้วเช็ดออก
จากนั้นนำฟรอกก็มาพ่นน้ำให้ทั่วหน้าเปรสให้เห็นหยดน้ำบนหน้า
เปรสตามที่ต้องการแล้ว นำสเปรย์มาพ่นให้ทั่วหน้าเปรส รอให้
สเปรย์แห้ง แล้วนำไปแช่อีก 1 ชั่วโมง จากนั้นนำขึ้นมาล้างให้
สะอาด

ภาพที่ 3.35 ทำความสะอาด

8. เมื่อเขียนน้ำหมักเสร็จแล้วนำเพลทมาล้างวานิชออกทั้งด้านหลัง
และ ด้านหน้า ด้วยน้ำมันสนและทินเนอร์ เมื่อล้างวานิชออกจน
หมด ล้างด้านหน้าเพลทด้วยซีอิ้วดำ ตามด้วยน้ำยาล้างจาน
เพื่อให้หน้าเพลทใส

วิธีการพิมพ์ชั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 3.36 ผสมสี

ภาพที่ 3.37 หมักกระดาษ

ภาพที่ 3.38 เช็ดหมึก

ภาพที่ 3.39 พิมพ์งาน

1. เตรียมหมึกพิมพ์ สีที่ต้องการผสมไว้ให้เรียบร้อย ป้ายให้ทั่วทั้งเพลท ใช้นิ้วโป้งค่อย ๆ อัดหมึกไปจนทั่วทั้งเพลท จากนั้นใช้กระดาษบุฟซับหมึกส่วนเกินออก ใช้กระดาษลอกลายค่อยๆ เช็ดจนหมึกเริ่มหมด เมื่อแม่พิมพ์สะอาด เช็ดขอบให้สะอาด นำเข้าแท่นพิมพ์

2. การเตรียมกระดาษ ใช้กระบอกลิดน้ำฉีดลงบนกระดาษให้ทั่วแล้วจึงนำไปใส่ในแผ่นพลาสติกใส เพื่อการหมักกระดาษ จะทำให้กระดาษซึมซับหมึกได้ดี

3. นำเพรสมาวางและยึดไว้กับโต๊ะด้วยยูนิเทป จากนั้นอดสีที่ต้องการวางบนเพรส โดยใช้นิ้วโป้งเกรียนสีให้ทั่วทั้งเพรส แล้วค่อยๆ เช็ดออกด้วยกระดาษลอกลาย ให้นำหน้าเพรสเกรียบ ทำแบบนี้ทั้ง 2 เพรสแต่คนละสี

4. จากนั้นวางกระดาษบุฟวางลงบนแท่นพิมพ์และวางเพลทลงไป จากนั้นวางกระดาษพิมพ์ (Fabriano) ลงบนเพลทและนำกระดาษบุฟทับอีกประมาณ 1 แผ่น จากนั้น วางทับด้วยสั๊กหลอดและหมุน แทนให้ได้ตามต้องการโดยการหมุนปรับแทน ให้อยู่ในระดับที่ ต้องการ เมื่อได้แล้วจึงเริ่มหมุนแทนไปในทิศทางเดียวกันจนสุดกระดาษ ทำทั้ง 2 เพรส

5.เมื่อพิมพ์เสร็จแล้วนำงานมาวางบนกระดานและขึงกระดาษด้วย
กระดาษกาวน้ำทั้งสี่ด้านเพื่อให้กระดาษเรียบไม่เป็นรอย

ภาพที่ 3.40 แปะกาวน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “สรีระกับความสมบูรณ์” เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดให้เห็นถึงมุมมองที่ข้าพเจ้ามีต่อสรีระของสตรีที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยทั่วไปการทำงานศิลปะที่ต้องการให้เกิดความสมบูรณ์ ต้องอาศัยหลักขององค์ประกอบศิลป์และหลักทัศนธาตุ ในการทำงานหรือวิเคราะห์ผลงานต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ และสุนทรีย์ทางความงาม ของผลงาน แต่ด้วยเหตุบางประการอาจจะทำให้ผลงานของข้าพเจ้า บางชิ้นอาจจะขาดตกบกพร่องในหลักของทัศนธาตุและองค์ประกอบไป เพื่อต้องการให้เกิดความสอดคล้องระหว่างผลงานและแนวความคิดให้มากที่สุด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้แสดงออกผ่านการสร้างสรรค์ ทางความคิดตามแนวความคิดของข้าพเจ้า ซึ่งยึดหลักการประกอบสร้างขึ้น เพื่อให้เกิดบริบทใหม่ เพื่อให้สอดคล้องและตอบสนองแนวความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้กระบวนการภาพพิมพ์ แม่พิมพ์โลหะ Etching แม่พิมพ์สีสองแม่พิมพ์ เข้ามาเป็นเทคนิคหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานศิลปนิพนธ์ ได้ประกอบไปด้วยทัศนธาตุต่างๆ หลากหลายลักษณะ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ตามหัวข้อทางทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น (Line) สี (Colour) รูปทรง (Form) พื้นผิว (Texture) น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone)

เส้น (Line)

ภาพที่ 4.1 เส้น (Line)

เส้นในผลงานของข้าพเจ้าเป็น โครงสร้างส่วนใหญ่ที่เล่าเรื่องตัวงานทั้งหมด เส้นทำหน้าที่เป็นโครงสร้างที่ทับซ้อนกันไปมา ทำให้งานดูมีทิศทางที่เคลื่อนไหว ความอิสระของเส้นที่เป็นส่วนสร้างรูปทรง ส่งผลต่อการแสดงออกที่อ่อนนุ่มไปตาม โครงสร้างของสรีระสตรี และลวดลายต่างๆ ที่เป็นการประกอบสร้างมาจากลายกราฟิกเพื่อล้อกับ โครงสร้างส่วนใหญ่ของเส้น

สี (Colour)

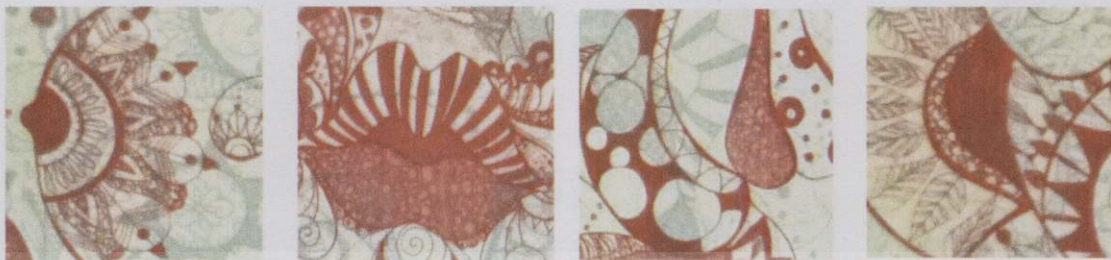

ภาพที่ 4.2 สี (Colour)

ความลึกของเส้นที่ต่างกันทำให้เกิดบรรยากาศของสี สีโดยรวมของผลงานนี้จะเป็นสีโทนเย็นเนื่องมาจากการให้ความสมดุลในงาน สีที่ใช้จะเน้นถึงความสดใส ตามอุดมคติของตัวเอง เพื่อที่จะแสดงถึงความสนุกสนาน สดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Value)

ภาพที่ 4.3 น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักเกิดจากเส้นที่ทับซ้อนกันถี่ๆของน้ำหนัก2น้ำหนักที่ทำให้เข้มขึ้นค่าของสีจะเป็นตัวแบ่งน้ำหนักที่มาจากการทำงานผิว เพื่อแทนค่าความเป็นน้ำหนักในแต่ละส่วน ที่ต้องการจะเน้นภายในงาน และสร้างความเด่นชัดให้กับผลงาน

รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.4 รูปทรง (Forms)

เลือกใช้รูปทรงที่มีการตัดทอนมาจากรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีรูปทรงสัดส่วนที่สวยงาม มีความโค้งมน ความกลม เป็นการสร้างรูปทรงอันเป็นเอกลักษณ์ในงานของข้าพเจ้า ที่โดดเด่น ยังมีรูปทรง มงกุฎ หยกน้ำ เต้านม ดอกไม้ ที่ได้รับอิทธิพลมาจาก Art Nouveau ที่มีการคลี่คลายพร้อมมาแล้ว

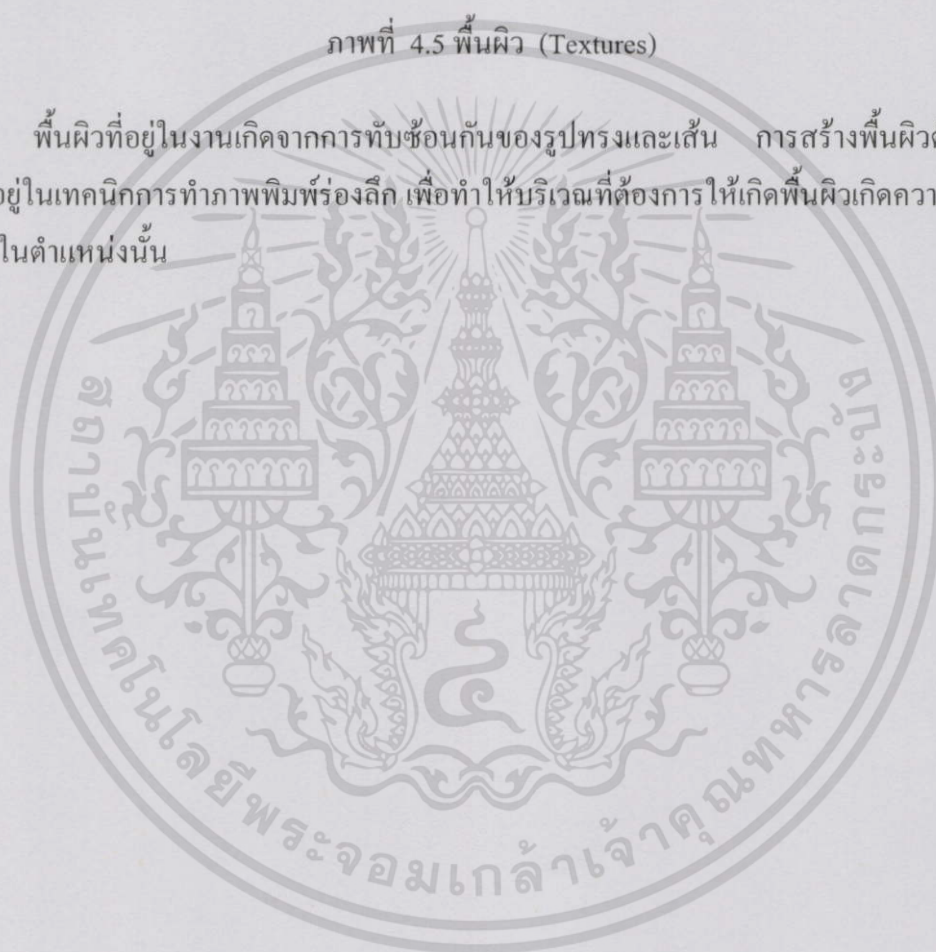
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 4.5 พื้นผิว (Textures)

พื้นผิวที่อยู่ในงานเกิดจากการทับซ้อนกันของรูปทรงและเส้น การสร้างพื้นผิวด้วยสเปรย์น้ำ ที่อยู่ในเทคนิคการทำภาพพิมพ์ร่องลึก เพื่อทำให้บริเวณที่ต้องการให้เกิดพื้นผิวเกิดความสากและหยาบในตำแหน่งนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างเอกภาพโดยการใช้ทัศนธาตุต่างๆ ขององค์ประกอบศิลป์นั้น มีการเน้นความมีความเป็นเอกภาพ (Unity) กลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Vary) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) คุณภาพ (Balance) ความเคลื่อนไหว (Movement) ทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมในการจัดองค์ประกอบศิลป์ได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.6 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ (Unity)

เอกภาพในงานของข้าพเจ้าเกิดจากรูปทรงอเนกนิพยอม ที่มาจากความอิสระของเส้นที่อยู่ในขอบเขตของทรงกลมมีการทับซ้อนกันของรูปทรงที่หลากหลาย ใช้การจัดองค์ประกอบในการกระจายรูปทรงให้ทั่วทั้งภาพ โครงสร้างโดยรวมอยู่ในตำแหน่งกลางภาพและกระจายออกไปโดยรอบ ไม่นั่นให้มีพื้นที่ว่าง

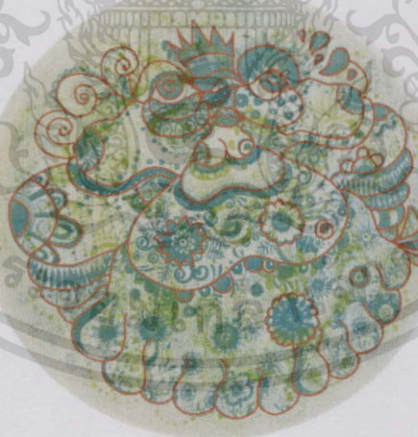
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืน (Harmony)

เนื่องจากภายในงานมีการใช้เส้นเป็นหลัก ความกลมกลืนจึงมาจากการใช้เส้นและสี โดยการใช้ความเป็นโครงสร้างมาล้อกับสวดลายกราฟฟิกเพื่อสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นภายในงาน และทำให้งานเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน

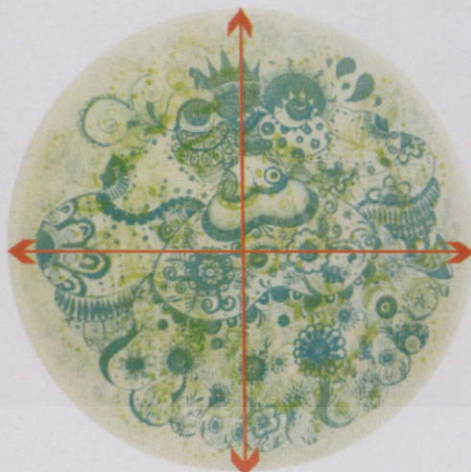

ภาพที่ 4.8 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลาย (Variety)

ภายในงานมีการใช้โครงสร้างและรูปทรงที่หลากหลาย ทั้งสี่ระสตรีย้วนที่ผ่านการตัดทอนมาแล้ว เกิดจากเส้นประกอบเป็นรูปทรงว่างและกระจายตัวไปทั้งงาน มีการใช้สัญลักษณ์ความเป็นคนผ่านการใช้รูปทรงของดวงตา และริมฝีปาก เพื่อนำมาประกอบและทับซ้อนกัน มีการสร้างระยะด้วยสีที่เข้มและอ่อน เพื่อให้เกิดมิติภายในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบของภาพมีการกระจายออกของจุดนำสายตาที่เท่ากัน ทำให้เกิดความสมดุลแบบสมมาตรซึ่งถ่วงดุลซึ่งกันและกันซึ่งสิ้นไหลไปตามรัศมีของวงกลม ภายในตัวงานมีการกระจายรูปทรง เส้น สี และจุดเพื่อสร้างความสมดุลให้กับผลงาน เพื่อให้ภาพรวมดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.10 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน (Proportion)

ความหมายที่เกี่ยวข้องกับสัดส่วน ความสัมพันธ์ของสัดส่วนร่างกายและสตรีระมณูษย์ ซึ่งมีความงดงามและได้แยกเป็น 2 ส่วน คือ ประทานที่มีขนาดใหญ่เพื่อลำดับความสำคัญและอีกส่วนทำงานเพื่อส่งเสริมกัน ข้าพเจ้าต้องการสร้างจุดรวมสายตาจึงได้นำจุดเด่นไวตรงกลางภาพและทำให้มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาพเพื่อตอบสนองแนวความคิดของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น(Dominance)

เกิดจากเส้นที่ซ้อนกันจนเกิดเป็นความลึก ทำให้ดูเคลื่อนไหว ที่มีทั้งรูปทรง ความกลมของเส้น และสีที่ทำให้งานดูมีมิติ จุดเด่นของงานอยู่ตรงกลางภาพ ที่เป็นเหมือนผู้หญิงอ้วนใส่มงกุฎ ส่วนสีที่นำมาใช้ ข้ำพเจ้าต้องการให้เกิดความสมดุลและดูเข้ากัน เพื่อให้ภาพรวมของงานออกมาสมบูรณ์

ภาพที่ 4.12 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหว(Movement)

ความเคลื่อนไหวในงานเกิดจากรูปทรง และขนาด ที่เดินทางอย่างอิสระ สรีระสตรี มีการใช้จังหวะของเส้นสร้างสัมผัสรับรู้ด้วยการมองของทิศทาง เช่น จุดนำสายตาด้วยการมอง ในโครงสร้างมีดอกไม้ที่ตัดทอนเป็นกราฟฟิกกระจายอยู่ทั้งภาพเหมือนลอยอยู่ทำให้งานดูสนุกมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุด " สรีระกับความสมบูรณ์ " เป็นผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากทัศนคติในแง่บวกของข้าพเจ้า ที่มีต่อสตรีระสตร์ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งมาจากตัวตนของข้าพเจ้า ตลอดจนความคิดที่มีต่อสังคมในการเสนอแง่มุมของรูปลักษณ์ของคนอื่นในรูปแบบของการใช้เส้นและสีมาประกอบสร้าง ให้เกิดเนื้อหา และเรื่องราว ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการใช้รูปทรงอเนกนิพยอม มาจากความอิสระของเส้นที่มาทับซ้อนกันอยู่ในขอบเขตของวงกลม ทำให้เกิดรูปทรงใหม่ในเชิงสัญลักษณ์โดยใช้รูปทรงสรีระของสตรีที่ความโค้งมน อ่อนช้อย มาตัดทอนให้เหลือเพียงเส้นนำมาประกอบสร้างให้เกิดรูปทรงใหม่ ผ่านเทคนิคภาพพิมพ์โลหะแม่พิมพ์สี 2 แม่พิมพ์ ในการสร้างสีและบรรยากาศของภาพ จากผลงานชุดดังกล่าว ข้าพเจ้าได้พัฒนาวิธีคิด แนวทางการสร้างสรรค์ ตลอดจนวิธีการในการทำงานจนเกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจอยู่ในระดับหนึ่ง

ในผลงานสร้างสรรค์ชุด " สรีระกับความสมบูรณ์ " ข้าพเจ้าได้พัฒนาการนำเสนอความงามของผลงานอันสุนทรีย์(ซึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องสวย) โดยการแสดงออกผ่านเส้น รูปทรง สี การทับซ้อนจนเกิดเป็นความลึก จนทำให้เกิดน้ำหนักและพื้นผิว เพื่อล้อไปกับสตรีระสตร์อื่นที่เป็น โครงสร้างหลัก และลวดลายกราฟฟิกที่มาจาก อาร์นูโว Art Nouvoที่ทำให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้ามีองค์ประกอบหลักมาจากเส้นจึงเป็นปัญหาทางเทคนิคที่ว่าเส้นที่ปรากฏในงานนั้น ต้องมีความคมชัด เป็นเส้นเดียว และรายละเอียดของเส้นเล็กๆ ก็มีความสำคัญ จึงต้องใส่ใจในเรื่องการกักรวด เพื่อไม่ให้เส้นแตก สาเหตุมาจากการกักรวดนานเกินไป จนทำให้วานิชดำที่ปิดหน้าเพรส เกิดการกร่อนและร่อนออก ทำให้กรวดเข้าไปกักรวดในพื้นที่ที่ไม่ต้องการ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญในการใช้เวลากักรวด เป็นอย่างมาก

ดังนั้นผลงานศิลปะชุดนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิธีการต่างๆที่ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นสร้างสรรค์ตลอดจนการพัฒนาศิลปะผลงาน จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ไปสู่ผู้ที่ได้ชมผลงานในอนาคต

บรรณานุกรม

ชลุค นิมเสมอ. 2544. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.

<http://www.komchadluek.net/detail/> จิตรวิญญานผู้หญิงกับความจริงเหนือศาสนา. 2556

บาร์บารา เฮสส์. แอ็บสแตรกต์เอกซ์เพรสชันนิสม์. อนิมา ทศจันทร์ แปลจาก **Abstract**

Expressionism (เชียงใหม่ : ไฟน์อาร์ท, 2552)

Th.wikipedia.org/wiki/อาตร์_นูโว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ลิขสิทธิ์ © สถาบันหอสมุดแห่งชาติ ปี ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์โดยหอสมุดแห่งชาติ

๒๕๖๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สรีระกับความสมบูรณ์ 4,2557
 เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ แม่พิมพ์สี 2แม่พิมพ์
 ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สรีระกับความสมบูรณ์ 5,2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ แม่พิมพ์สี 2 แม่พิมพ์

ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 30 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ขนิษฐา สายเบาะ
วัน เดือน ปี เกิด 7 ธันวาคม 2533
ที่อยู่ 72/32 ม.5 มบ.พญาวิลส์28 ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่ นนทบุรี 11140
เบอร์โทร 084-3539626
E-mail tuk_o048@hotmail.com
ประวัติการศึกษา

- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรม หลักสูตรภาพพิมพ์
- วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
- โรงเรียน จันทน์บ่าพิณ
- โรงเรียน วิชาการ

รางวัลและเกียรติประวัติ

2551

- ได้รับรางวัลชมเชย ประเภทเครื่องเคลือบดินเผา วิทยาลัยช่างศิลป์ ณ ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์

2556

- แสดงศิลปะภาพพิมพ์ร่วมสมัย ไม่มีเหตุ มีผล “No Reason:Have Result” The Art Exchange in the Contemporary Printmaking Project หอศิลป์ศุภโชค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้